

UNIČOV 2018

V pátek jsme se shromáždili u autobusu. Rodiče se prohýbali pod těžkými batohy a my jsme se už těšili na cestu.

Po cestě jsme zpívali Šaty dělaj člověka a Šly panenky silnicí, protože jsou to společné písně všech sborů. Na pumpě se několik Jiříček pokusilo vykoupit pumpu, ale paní Vlková a Hanka je od regálů rychle odehnaly. Cestou bylo pořád slyšet:

„Kdy už tam budem?“

„To už je Uničov?“

„Jak dlouho ještě pojedem?“

Po každé odpovědi, že ještě ne, tohle Uničov není atd. se ozvalo jásání, prostě nás ta cesta bavila. Na poslední chvíli jsme se dozvěděli, že se ještě půjdeme ubytovat a potom spěcháme na zkoušku.

Během zkoušky jsme se ještě stihli vyfotit a brzy na to jsme už stáli na pódiu a zpívali a hráli. Po namáhavém dni nás autobus (děkujeme, pane řidiči) odvezl zpět do tělocvičny, kde jsme se připravili na spaní. Brzy na to přišla Jiřinka z rozboru s porotou, prý nás moc chválila. Všichni usínáme unavení, ale spokojení.

Z postele nás vytáhli ve čtvrt na osm, spíše se pokusili. K snídani jsme si dali kuličky s mlékem, chleba nebo párky. Potom jsme si prohlédli centrum města a vylezli na radniční věž, odkud jsme přehlédli celý Uničov. Na náměstí jsme se potkali s kluky z Medvíďat. Zpívali, a tak také my zazpívali jim. Byli o dost starší, ale společně nás to moc bavilo. Zbytek dopoledne jsme strávili skákáním po stromech a prolézačkách v parku.

Po obědě jsme zpívali jako jedni z šesti nejlepších sborů na náměstí, poslechli si koncert Medvíďat z Českého Krumlova a získali ocenění poroty za výbornou hlasovou kulturu sboru a dramaturgii koncertního vystoupení, navíc pro Jiřinku za příkladnou práci s dětským sborem. Porota opět chválila. Celý den a vlastně i přehlídku zakončila diskotéka.

Nedělní ráno jsme strávili na čerstvém vzduchu, ve stínu a chládku (8°C). Měli jsme výbornou průvodkyni, která nám vysvětlila a ukázala asi vše. V nejkrásnějším domě, asi padesát metrů pod zemí jsme si zazpívali.

Celí zmrzlí jsme se vydali na cestu, chvíli před čtvrtou jsme se dorazili do Boleslavi. *JIŘINKO, HANKO, PANÍ VLKOVÁ, PANE ŘIDIČI, PANE ZÁKRAVSKÝ, RODIČE, DĚKUJEME, ŽE JSME MOHLI JET.*

Anička